

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Salnio ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. lxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibz. Fo. xxxij.

trianio silentii seruauit: nemini loquēs. Qui etiam dñi antonij plurima contra rationē inberet: uidelicet vt aquā hauriā effunderet: rve ftes dissueret: r resueret: oīa patienter implebat: r egros quos sanare nequibat antoni: iste sanabat. Dum pro salute viri furentis instāter orasset: illeq̄ salutē cōsequi nō potuisset: quasi indignatus paulus contra dñm iurauit: se nisi ille sanat⁹ fuerit minime comesturū: moxq̄ ille fugata rabie cōpos mentis effect⁹ est. Serpētes etiā r scorpiōnes scindebat: r cordiū secreta cognoscebat. Vidit aliquando inter fratres splendidos virū obscurū r nigrū ecclesiā intrātem: r demones illum retrahētes. Pro quo dñs orasset: vidit illū claro vultu exire: r demōes ab ipso elongatos. Interrogansq̄: dicit illū fuisse peccatōrē longa fornicatione detentum: nuperq̄ ad deum maxima compunctione conuersum: r abrenūcians seculo: pauli discipulus effectus est. hec in vitis patrum.

De sancto Nicanore diacono. Cap. lxxij.

Nicanor diacon⁹ vnus de vii. primis qui ab apostolis electi fuerunt: vt habet actū. vi. Biatia dei r fide admirandus fuit: qui predicationis officium diligenter exercens: apud cyprium gloriosissime coronatus: ibiq̄ sepult⁹ ē. lxxij. idus ianuarij: vt dicit Hieronym⁹.

De sancto Guillelmo archiepis copo Cap. lxxij.

Guillelmus epus bituricensis. floruit tēpore philippi imperatoris: qui anno domini. M. cxxv. in episcopatum promotus est. Hic genere nobilitis a pueritia in palestina. r sue fioneh. ecclesijs canonicatū obtinens seculo derelicto ad grandimontēsem monasterium se cōtulit: ibiq̄ fact⁹ monachus aliquanto tēpore fuit: deinde ad maiora pcedēs ad ordinē cisterciens. in pontinaciens. monasterio cōuolauit: vbi proficiens in virtutibz: prioratū suscepit. Postmodū abbas fontis sancti Johannis factus: successiue ad abbatia carolacens. cenobij assumptus est. Et vbiq̄ subditos in multa mansuetudine pertractauit: r virtutum exempla propagauit. Tandē licet inuit⁹ in ecclesia bituricens. pontificali sublimatus honore: henrico archiepis copo successit: vbi oneri succubuit: non honore presuit: r humilitatem pristinas obseruauit. De animarū cura sollicitus verbo r exemplo gregem domini pascere curauit: r virtutum miraculis claruit. Nam presbyterus gerardū nomine: qui vsum sinistre manus amiserat: ita vt celebrare non posset: audita prius eius confessioe infra tertium diem adeo sanauit: q̄ presbyter post triduum celebrauit. Puerū

etiam cerebro r oculis turbatum: tremorē capitis patientem: imposita sibi manu perfecte sanum effectū. Semper eodem vultu r animo perseverans: quoscunq̄ ad se venientes consolabatur. Tandem assumpta cruce contra hereticos abigentes proficisci volens: cum itineris necessaria prepararet: infirmitate correptus: quiescit in pace. lxxij. idus ianuarij: et sepult⁹ in bituricensi. ecclesia: confestim miraculis conuscare cepit: quē honor⁹ papa territ⁹ canonizauit.

De sancto Igino papa r martyre. Cap. lxxij.

Iginus papa r martyri: natiōe grecus et philosopho de athenis: cuius genealogia nō inuenitur: theleporo pape in pontificatu romano successit: r sedit annos quattuor: menses tres: dies sex. Hic cōposuit clerum r distribuit gradus. Hic etiam constituit: vt vnus patrinus vel vna matrina suscipiat lenarum a fonte baptisimi. Similiter r in cōfirmatione r in cathesizatiōe. Insuper statuit: q̄ excepto romano pontifice: null⁹ metropolitan⁹ audiat causam sui episcopi: nec cōdemnet eum: nisi in conspectu episcopozū provincialiū ventuletur. Hic etiā scribit omnibus fidelibus generalē epistolā de deo trino r vno r de incarnatione filij dei: plenā catholicā fidē continentem. Hic fecit ordinationes tres per mensem decembz. presbyteros. xv. diacones quinq̄: episcopos p diuersa loca sex. Qui sub persecutione seueri imperatoris martyrio coronat⁹. sepultusq̄ est iuxta corpus beati petri in vaticano. lxxij. idus ianuarij: r cessauit episcopatus dies tres.

De sancto Galuso epo r martyre. Cap. lxxv.

Salvius episcop⁹ ambianens. de territorio auernensi tempore philippi regis claruit: qui predicto regi arriano resistebat. Tempore autē regis karoliveniens valēntianus r predicans: inuitatus ad prandium a quodā genardo nobilit: dum in mensa quedā vasa argentea ptulisset: vine gaudus filius dicti genardi aucta ducer: p̄dicta oīa sibi auferri fecit: deinde ipm in carcere detineri: ac nocte superueniente eundē in carcere cū vno ei⁹ discipulo iugulari: r corpora eorum latēter abscondit in stabulo armentoz. Verū dñi locū ipm taurus ingens semper custodiret: ne ab alijs a talibus pollueret: r pollutū aliquādo purgaret: r omni nocte luminē quasi in modū duarū lampadarum super hūata corpora videre: reuelante angelo rex karolus misit valēntianus: r corpora de fossa curru imponit ad sanctū vedastū deponari madauit: que multi boues curru iuncti trahere non poterant. Demū duobus bobus solūmodo ap

positis: et quo abire vellēt dimissis: sanctoꝝ pi
gnora ad ecclesiam sancti martini apud valērianas
deduxerūt: et ibidē substituerūt: vbi cōdita sunt.
Anterfectoꝝibus martyrum a karolo inquisi
tis: excruciatu et decollatis. Qui passi sunt ter
tio idus Ianuarij.

De sancto Satyro martyre. Cap. lxxvi.

Satyrus martyr apud
achata passus est. Qui trāsies ante
quoddā idolu cū exufflasset illud si
gnās sibi fronte sacratissime crucis
signaculo statim simulacrum coruens in pulue
rem redactum est. Ob quā causam martyr xpi
ab infidelibus tentus in xpi confessione decol
latus est secundo idus Ianuarij.

De sancto Arcadio martyre. Cap. lxxvij.

Arcadi⁹ martyr: vt
scribit zeno eps veronen. glorio
sa passione coronat⁹ est. Cuius
tā illustre martyrium fuit: vt in
vno corpore tot fuerint suppli
cia: quot vident⁹ et mēbra. Nā cū ppter psecutio
nis rabia ex vrbē aufugies latitaret. Eōpze hē
sus a paganis adducit ad iudicē: et dū xpm cō
fitef excogitato nouo supplicij genere ab arti
culis manib⁹: et a cruribus pedib⁹ abscisis vs
quē dimittit: sicq; in suo sanguine volutat⁹ du
dum cruciatus emisit spiritū. ij. idus Ianuarij.

De sancto Hilario epo. Cap. lxxvij.

Hilarius epus picta
uentis. aquitante orisidus nobilib⁹ pa
rentibus genitus ab annis iuuentis
bus mortu⁹ et sapiētia insignis fuit.
Quin cōiuge habēs et filia in laicali habitu mo
nastica vsta ducebat. Tandē relicto seculo ele
tical mācipaf militie: et pcedere etate ac sacri
entia prenalere a clero et pplo pictauroꝝ epus
elect⁹ est. Et cū nō solū ecclesiam suā: sed et totā
gallia ab hereticis defenfarer: ad suggestione
duoz episcopozū arrianoꝝū ab imperatore con
stantio arriano: euz dionysio mediolanesi. et eu
sebivo vercellen. epis in phrygia relegaf: vbi dū
existere: cognouit p spm: apzā filia suā picta
uis cū matre relicta nubere velle. Quā per epi
stolā gratissimā sibi missam: studuit ad virginit
tatis ppositū inuitare. Sed cum vbiq; arria
noꝝ heresis pullularer: et ab imperatore oibus
epis ventēdi ad synodū cōcessum esset: vt deve
ritate fidei disputarēt: veniēs hilartus ad cōsi
liuz apud seleucia isaurie oppidū celebrandū:
ad petitionē arrianoꝝū pictauiā redire con
pellitur: eo q; ab hereticis nimis eius secūda
sapientia timebatur. Et dum per insulam galli
naria serpentibus plenam transitū haberer: et
reptilia eius presentiam fugerēt: palū pro ter
mino fixit: vltra quē nunq; serpens accessit. Et

euz esset pictauiā in fantē sine baptismo defun
ctum audiens pro ipso orauit: et tam diu in ora
tione perseverauit: donec pariter surgerent se
ner de oratione: et infans de morte. Filium
quoz suam apzā ex epistola sibi missa in virgini
tatis proposito firmissima cernens: et ne ali
quando fleteretur timens: oratione sua a dno
impetrauit: vt eam ad se recipere dignaretur.
Sicq; puella defuncta est post dies modicos:
quē hilarius sepeluit. Quod mater puelle cō
siderans episcopū rogauit: vt sibi etiā transitū
obtineret. Qui pro cōiuge similiter intercessit
eāq; ad celli regna premisit. Deniq; multis mi
raculis perpetratis: dū infirmatus mortu⁹ pro
pinq; uaret: obitum quoz suū imminere cogno
sceret: lenocium presbyterū sibi dilectū: nocte
vt foras exiret admonuit: et si quid audiret sibi
renunciari precepit. Ille iussa cōplens: voces
tumultuatis ciuitatis audire se retrulit. Et cū
circa ipm vigilaret finem expectas: media no
cte iterum iussus exiit: et nihil se audire nuncia
uit. Doroq; immenso circumfultus lumine san
ctus dei ad xpm migravit. Et sepult⁹ est picta
uis iduū Ianuarij. circa annos dñi. cxxl. tempo
ribus valentian et valentis imperatoꝝū. Hic
sanctus doctor: multa librozū volumina compi
lauit. Nam contra arrianos. xij. scripsit libros.
Ites ad galliaz epoz libzū de synodis. In ps
edidit comētarios: origenē imitat⁹ et ex suo ali
qua adficiens. Scripsit libellū: quē viuētī con
stantio misit cōstantinopolim. Itē in cōstantiū
quē eo iā mortuo cōdidit. Itē cōtra valentē et
vrsatiū. Librum historia arriani. et feretes
ceci. synodi cōtinere. Ad pfectū salustii contra
dioscoꝝ aliu. Hymnozū et ministerioꝝū aliu. Itē
cōmentarios in mattheū. Itē tractatus in iob
quos de greco origen. ad sensum trāstulit. Itē
contra aueritū libellū elegante. Itē nonnullas
ad diuersos epistolas. Tradunt aliqui eum scri
psisse in canticis canticozū: quod tamē incertū
est. Hec hieronymus de viris illustribus.

De sancto Gregorio nazanzeno
episcopo. Cap. lxxix.

Gregorius na
zāzenus epus et doctor
grecoꝝ: qui vt scribit
rufinus presbyter ver
bo et operibus clarus
lumen ecclesie in cōpa
rabile prebuit: de capa
docia ortus: filius epi
nazanzij et maris noie
religiose: athenis eruditus fuit. Qui dum iu
uentis phisosophie studeret: eidem die quadaz
dne speciose femine apparuerunt. Quas cum
ille vri castitatis amator: cū indignatōe repel
leret: dixerunt se sibi amicas fore: quarū vna se
sapientiam altera castitates nominans: dulces